

ACIÑEIRA

“ A c i ñ e i r a d e N o i r m o u t i e r ”

Quercus ilex subsp. ilex

SABÍAS QUE...? «A aciñeira grave de folla escura e perenne que sente inmoble a caricia do aire». Miguel de Unamuno

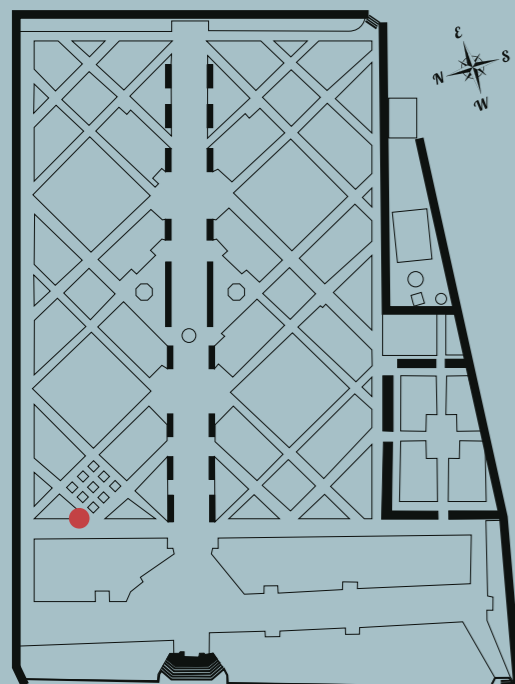
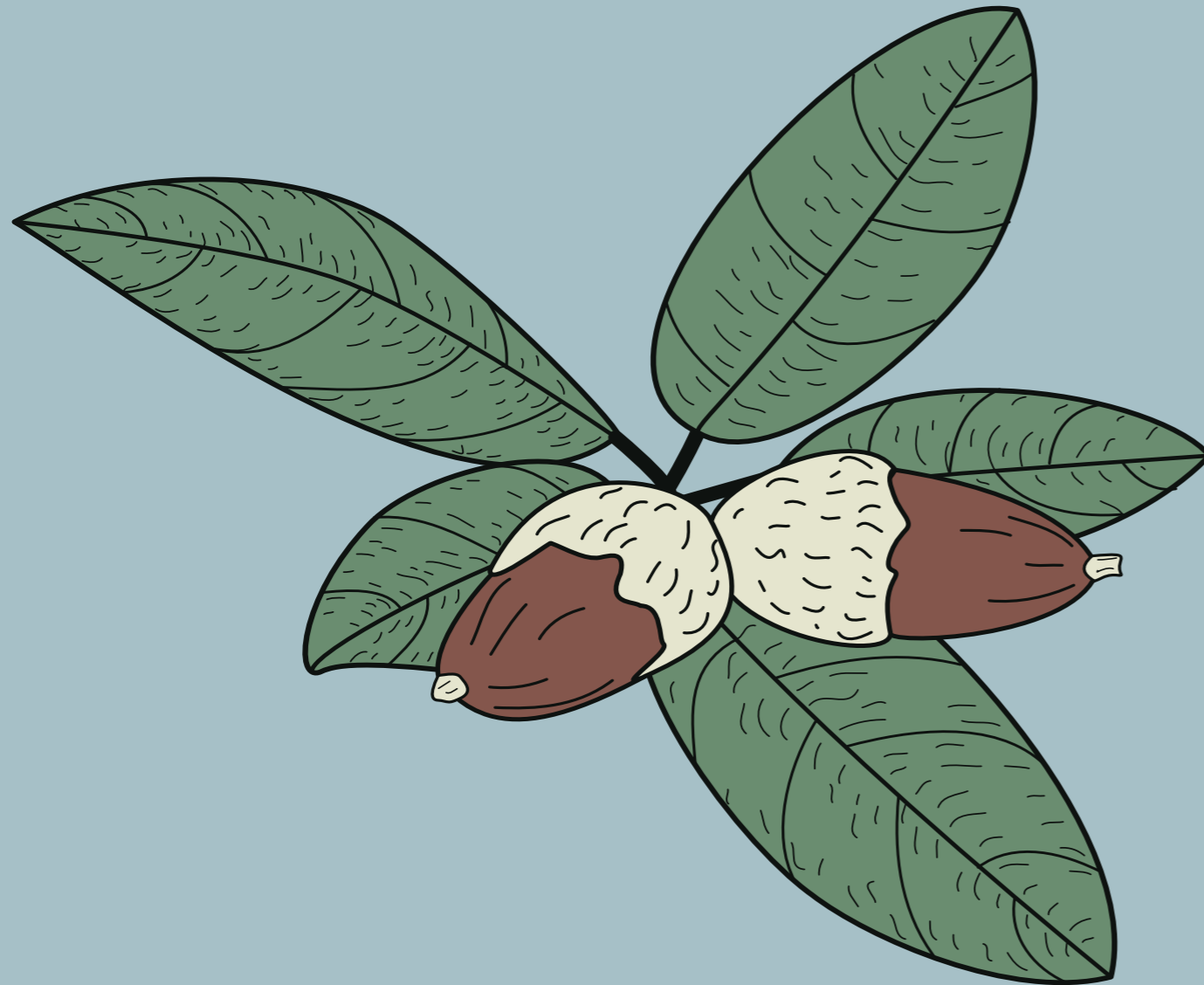
É unha árbore da familia das Fagáceas. A especie habita en toda a rexión mediterránea. Esta subsp. ilex distribúese polas zonas máis próximas á costa cantábrica e mediterránea (Balears e desde Cataluña até Almería).

Nome común: Encina, Carrasca, Chaparro (cast.); Aciñeira (gal.); Hold oak, Holly oak, Evergreen oak (ing.).

Etimoloxía:

- Quercus: nome romano dos carballos en xeral e da súa madeira, e por extensión de todas as árbores que producen landra. A orixe do vocábulo é celta e significa 'árbore fermosa'
- ilex: O epíteto era o nome que lle daban tamén os romanos á aciñeira

Descrición da especie: Árbore de porte variable, que alcanza até os 25 m, copa densa e tronco groso e escuro. En estado salvaxe, é de copa ovalada ao principio e despois vaixe ensanchando até redondeado-esmagada. Se adoita podar co obxectivo de mellorar a produción de froito mediante poda de olivación, adquirindo así unha forma semiesférica. As súas follas son persistentes, lanceoladas ou elípticas, alternas, de feixe verde escuro e envés cuberto dun denso tomento esbrancuxado, de aspecto aterciopelado. A marxe adoita ser dentada ou enteira e raramente son pinchonas. A aciñeira é, como o resto das especies do xénero Quercus, unha planta monoica, aínda que presenta certa tendencia á dioecia (pés con preponderancia de flores masculinas ou femininas). As súas flores masculinas aparecen en amentos, densamente agrupados nos ramiños do ano, primeiro erectos e finalmente colgantes, que toman unha cor amarelada, logo alaranxada e, ao final, á madurez, parda. As flores femininas son pequenas; saen illadas ou en grupos de dous, sobre os brotes do ano e nun pedúnculo moi curto, presentando en principio unha cor avermellada e á madurez unha amarela alaranxada. Se cultivan principalmente polos seus froitos (landras). Son uns glandes de cor marrón escura cando maduran, brillantes e cunha cúpula característica formada por brácteas moi apertadas e densas, que os recubren aproximadamente nun terzo do seu tamaño.

Árbore
Conmemorativa

Árbore doada no ano 1994 pola vila francesa de Noirmoutier como símbolo da irmandade coa vila de Padrón.

